

ת"פ 49055/06/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49055-06-15 מדינת ישראל נ' גאבר

ת"פ 9720-01-15 מדינת ישראל נ' גאבר

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד גאבר

הנאשם

גזר דין

האישומים

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בשני התיקים אשר צירף, כחלק מהסדר טיעון במסגרתו תוקנו כתבי האישום.

בכתב האישום בת"פ 9720-01-15 הואשם הנאשם בכך שביום 7.11.14 בשעות הערב, הגיע עם אדם אחר לדירה ברחוב רשב"ג בירושלים וביצע גניבה. כתב האישום המתוקן מתאר כי באותן נסיבות הגיע האחר לדירה, משך את סורג דלת הגינה ונכנס לדירה ומשם גנבו השניים מכשיר טלפון נייד מסוג גלאקסי, מכשיר סמסונג, שלושה מחשבים ניידים, ארנק ובו 10,000 ₪ במזומן, רישיון נהיגה, 3 כרטיסי אשראי, פנקס צ'קים, 2 דיסק און קי, תכשיטי זהב וכסף רבים וכן פנינים, מקדחה ומסור.

בהמשך, נתפס הנאשם כשברשותו 2 מכשירי הטלפון הניידים כאשר ידוע לו כי בעוון הושגו.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וקבלת נכסים שהושגו בעוון לפי סעיף 412 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "התיק העיקרי").

כתב האישום בתיק המצורף, ת"פ 49055-06-15, מתאר אירוע מיום 29.4.13 בין השעות 0:00 ל-2:45 אז נפרץ רכבו של מר משה אלקוקין בשכונת הר חומה בירושלים, ונגנבו ממנו כרטיס אשראי הרשום על שמו, תעודה מזהה ורישיון נהיגה.

בהמשך רכש הנאשם בסופר מרקט "של גן" בירושלים קופסת סיגריות ושילם עבורה באמצעות כרטיס האשראי. לאחר מספר רגעים שבו הנאשם ואחר וביקשו מהמוכר לרכוש "פאקט" סיגריות וכן 25 קופסאות נוספות של סיגריות והנאשם

שילם עבורם באמצעות כרטיס אשראי.

הנאשם והאחר עזבו את הסופר, שבו אליו בהמשך וערכו קניה נוספת של מוצרי מזון, בסך כולל של ₪ 1245.45 והנאשם שילם עבור כך באמצעות כרטיס האשראי.

בנוסף, ביצע הנאשם ארבע רכישות נוספות בכרטיס, בטרם נחסם, וסך הכל ביצע רכישות בסך של ₪ 3,422.94 באותו יום.

באותן נסיבות, שהה הנאשם, שהינו תושב האזור בישראל, מבלי שהחזיק באישור כניסה ו/או שהייה כדין.

בגין כך הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "**התיק המצורף**").

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה, כי מדובר בפגיעה קשה בממונם של הבריות בדרך בה פעל הנאשם ושלח יד ברכושם. משום כך, לטעמה, יש לתחום שני מתחמי ענישה אשר כל אחד מהם מתאים לאחד מכתבי האישום אשר בעניינם הודה הנאשם. בצירופם של מתחמים עונשיים אלו, כך לדבריה, צריך עונשו של הנאשם לעמוד על **25** חודשי מאסר בפועל ממש יחד עם ענישה צופת פני עתיד.

הסניגור המלומד, טען לעומתה כי מדובר בנאשם תושב שטחים ומשום כך אין יכולת של ממש לשקמו. לשיטתו, מדובר בבן לאב פלסטינאי ואם תושבת ישראל, וכל אלו מוליכים למסקנה כי מתחמיה העונשיים של המאשימה מופרזים ויש לבחור מתחמים עונשיים הנמוכים מהם באופן משמעותי.

דין והכרעה

מתחמי הענישה ההולמים

העבירות אשר ביצע הנאשם הן פרי חוקים שונים, ובהתאמה הן פוגעות בערכים מוגנים שונים.

עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לחוק הכניסה לישראל, פוגעת בערכים המוגנים בחוק זה המסדיר את זהות הבאים בשערי מדינת ישראל ומגן על עבודתם של האמונים על השמירה על גבולותיה.

כל כניסה לישראל ללא אישור כניסה או שהיה הינה עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, אך שהיה לצורך ביצוע עבירות חמורה מכניסה "תמימה" או כניסה לצורך פרנסה, שכן שוהה בלתי חוקי המבצע עבירות בגבולות המדינה ממש את החשש הגלום בכניסתו ופוגע במעשיו בציבור.

בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, מוגן הערך החברתי של שמירה על הקניין, ומטרתה לבער את עבירות הרכוש

בכך שעצם החזקת רכוש החשוד ככזה לא תהיה עוד לגיטימית ותביא לכך שביצוע עבירת אלה לא ישתלם.

בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב מוגנים חיי המסחר המודרני בהם נהוג ונפוץ השימוש בכרטיסי האשראי כאמצעי תשלום עיל ונוח. שימוש בכרטיס בידי מי שאינו בעליו פוגע באמון שרוכש הציבור לאמצעי תשלום זה, פוגע כלכלית וגורם לטירדה ועוגמת נפש לבעלי הכרטיס ולחברות האשראי.

נסיבות ביצוע העבירות בתיק העיקרי, מלמדות כי הנאשם נכנס לישראל שלא כחוק, ולאחר מכן פעל עם אדם אחר אשר פרץ לדירת מגורים וגנב מתוכה חפצים יקרי ערך רבים. בהמשך, נתפס ברשות הנאשם חלק מן הציוד שנגנב.

הנאשם הוכיח במעשיו כי כניסתו לישראל שלא כחוק, נועדה לפגוע באזרחי ישראל ובקניינם, והמקרה מתאר את הבוז וחוסר המורא אשר הנאשם רוחש לחוק- הנאשם אינו ירא מכניסה לישראל בניגוד לדין ואינו חושש להחזיק וליהנות מנכסים שהושגו בעוון.

בחינת המעשים מלמדת כי המניע בביצוע העבירות הינו השגת רווח כספי, כאשר לעומתו רומס הנאשם את הערכים המוגנים וליבו גס בנזקים שמעשיו מסבים לציבור.

מכתב האישום בתיק המצורף, עולה כי הנאשם ניצל את כניסתו לישראל שלא כדין להשגת כרטיס אשראי אשר נגנב מהמתלונן ולאחר שהשיג הנאשם את כרטיס האשראי, יצא לערוך קניות על חשבון.

הנאשם רכש חפיסות רבות של סיגריות ומוצרי מזון נוספים, תוך שהוא מבצע 7 רכישות נפרדות באותו מרכול. הנאשם הונה במעשיו את בעל המרכול, את בעל כרטיס האשראי ואת חברת האשראי- כל זאת תוך שהוא משתמש בכספים לא לו.

לאחר ששקלתי את הערכים המוגנים בכל אחד מכתבי האישום, נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה ולענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם עבור התיק העיקרי נע בין 7 ל-16 חודשי מאסר ואילו בתיק המצורף נע מתחם הענישה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1992, בן עשרים וחמש שנים כיום.

לזכות הנאשם ניצבת הודאתו בעבירות המיוחסות לו ונטילת האחריות לביצוען.

לקולה שקלתי גם את הפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, במיוחד בהתחשב בגילו הצעיר ובצורכי פרנסתו.

תנאי גדילתו של הנאשם ושיקוליו האישיים של הנאשם באו לידי ביטוי בטיעוני סניגורו לעונש, ואדגיש שאף שיש בהם כדי להשפיע על מעשי העבירה, אין בהם כדי להצדיקם.

מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי העומד לו לרועץ, לאחר שהורשע בעבר בארבע עבירות של כניסה לישראל, הפרעה לשוטר, הסגת גבול, תקיפת שוטר והפרת הוראה חוקית, וכל זאת מקבל נופך נוסף של חומרה בשל בגילו הצעיר.

החזרה על המעשים, כפי שהיא באה לידי ביטוי גם בשני התיקים שצורפו כאן וגם נוכח עברו הפלילי, מלמדת כי לפני אדם צעיר אשר אינו חושש להפר את החוק, ופעם אחר פעם הוא נכנס לישראל שלא כדין, ומבצע עבירות הפוגעות בציבור, בקניינו ובביטחונו.

נתתי דעתי לכך כי הנאשם החל בדרך חדשה בחייו, נישא ואף נולדה לו בת. עניין זה יביא לחפיפתם החלקית של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל, וכן לחפיפתו החלקית של המאסר המותנה אשר הוטל לפני תקופת זמן שאינה מועטת, עניין המקרה מעט מעוקצו.

לאחר שנתתי דעתי לכל השיקולים הנדרשים, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם **בחלקם המרכזי** של מתחמי הענישה, ולאחר שנתתי דעתי למעשי העבירות, לחומרתן, לנסיבותיו של הנאשם ולשיקולי הענישה השונים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים, תוך חפיפה חלקית של שני מתחמי העבירה, כפי שתואר לעיל:

1. 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בשני התיקים. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.1.18 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" אשר ברמלה.

2. אני מפעיל בזאת את שלושת חודשי המאסר אשר הוטלו במסגרתו של ת.פ. 9847-08-11 (בבית משפט השלום בירושלים), כך שחודש ירוצה במצטבר והיתר בחופף.

הנאשם יירצה, אם כן, 11 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו.

3. 8 חודשי מאסר והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

4. 6 חודשי מאסר והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.

5. 4 חודשי מאסר והנאשם לא ירצה עונש זה אלא עם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

6. קנס בסך ₪ 1,000 או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.